EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 29.5.2013
COM(2013) 356 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Estlands nationale reformprogram for 2013

og med Rådets udtalelse om Estlands stabilitetsprogram for 2012-2017

{SWD(2013) 356 final}

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Estlands nationale reformprogram for 2013

og med Rådets udtalelse om Estlands stabilitetsprogram for 2012-2017

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker[1], særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen[2],

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet[3],

som henviser til udtalelse fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som har hørt Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Den 26. marts 2010 godkendte Det Europæiske Råd Kommissionens forslag til en ny strategi for vækst og beskæftigelse, Europa 2020, som bygger på øget samordning af de økonomiske politikker og fokuserer på de nøgleområder, hvor der skal gøres en særlig indsats for at øge Europas potentiale for bæredygtig vækst og konkurrenceevne.

(2) På grundlag af forslag fra Kommissionen vedtog Rådet den 13. juli 2010 en henstilling om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker (2010-2014) og den 21. oktober 2010 en afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker[4], som tilsammen udgør de "integrerede retningslinjer". Medlemsstaterne blev opfordret til at tage de integrerede retningslinjer i betragtning i deres nationale økonomiske politik og beskæftigelsespolitik.

(3) Den 29. juni 2012 vedtog stats- og regeringscheferne en vækst- og beskæftigelsespagt, som udgør en sammenhængende ramme for indsatsen på nationalt plan og på EU-plan samt i euroområdet under anvendelse af alle tilgængelige løftestænger, instrumenter og politikker. De traf beslutning om tiltag, der skal iværksættes af medlemsstaterne, og forpligtede sig navnlig fuldt ud til at nå målene i Europa 2020-strategien og gennemføre de landespecifikke henstillinger.

---

1 EUT L 209 af 2.8.1997, s. 1.
2 COM(2013) 356 final.
3 P7_TA(2013)0052 og P7_TA(2013)0053.
4 Rådets afgørelse 2013/208/EU af 22 april 2013.

(4) Den 6. juli 2012 vedtog Rådet en henstilling om Estlands nationale reformprogram for 2012 og afgav sin udtalelse om Estlands opdaterede stabilitetsprogram for 2011-2015.

(5) Den 28. november 2012 vedtog Kommissionen den årlige vækstundersøgelse[5], som markerede starten på det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker i 2013. Den 28. november 2012 vedtog Kommissionen ligeledes på basis af forordning (EU) nr. 1176/2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer rapporten om varslingsmekanismen[6], hvori Estland ikke blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilke der ville blive gennemført en dybdegående undersøgelse.

(6) Den 14. marts 2013 tilsluttede Det Europæiske Råd sig prioriteterne med henblik på sikring af finansiel stabilitet, finanspolitisk konsolidering og tiltag til fremme af vækst. Det understregede behovet for at fortsætte en differentieret og vækstfremmende finanspolitisk konsolidering, genetablere normale lånemuligheder i økonomien, fremme vækst og konkurrenceevne, håndtere arbejdsløsheden og de sociale konsekvenser af krisen og at modernisere den offentlige forvaltning.

(7) Den 30. april 2013 forelagde Estland sit stabilitetsprogram for 2013, der dækker perioden 2012-2017 og sit nationale reformprogram for 2013. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer er de blevet vurderet sammen.

(8) Baseret på vurderingen af stabilitetsprogrammet for 2013 i henhold til forordning (EF) nr. 1466/97 er Rådet af den opfattelse, at det makroøkonomiske scenarie, der danner grundlag for budgetfremskrivningerne i programmet, er realistisk i 2013-2014, hvor BNP-væksten forventes at blive 3,3 % i gennemsnit. Kommissionens prognose fra foråret 2013 forventer en vækst på 3,5 % i 2013-2014. Estlands samlede budgetunderskud blev 0,3 % af BNP i 2012. Programmet bekræfter den forrige mellemfristede målsætning om et strukturelt overskud. Det er mere ambitiøst, end vækst- og stabilitetspagten forlanger. Da der var overskud på Estlands strukturelle saldo i 2012, nåede Estland sin mellemfristede målsætning et år før tiden efter det forrige program. Den budgetstrategi, der er skitseret i programmet, har til formål at sikre en holdbar finanspolitik, der fremmer en afbalanceret vækst ved at holde fast i den mellemfristede målsætning, samtidig med at der er tilstrækkelige finanspolitiske stødpuder og skattebyrden på arbejde sættes ned. Det samlede underskudsmål, der er på 0,5 % af BNP i 2013, skal i henhold til programmet nedsættes gennem prognoseperioden, således at der bliver balance i 2014 og derefter overskud. Efter en samlet vurdering af den genberegnede strukturelle budgetsaldo, herunder en analyse af benchmarket for udgifter, afviger Estland ikke væsentligt fra den mellemfristede budgetmålsætning i 2013, men vender tilbage til et strukturelt overskud i 2014. Gældskvoten ligger et godt stykke under 60 % af BNP, og ifølge programmet forventes den at falde efter 2013 til ca. 9 % i 2015-2016. Estland påtænker at indføre en regel om strukturel budgetbalance i 2013 som krævet i traktaten om stabilitet, samordning og styring. Så snart budgetreglen er på plads, bør den suppleres med en stramning af de bindende elementer i de flerårige udgiftsmål.

(9) Hvad angår arbejdsmarkedet er beskæftigelsen fortsat stigende, men der er stadig flaskehalse for væksten, herunder vedvarende ungdoms- og langtidsarbejdsløshed, kvalifikationsmismatch og stigende arbejdskraftmangel, herunder tab af arbejdskraft som følge af langvarige helbredsproblemer. Systemet af sociale ydelser bør gøre mere fleksibelt og målrettet, så det omfatter støttemuligheder og incitamenter for arbejdsløse

[5] COM(2012) 750 final.
[6] COM(2012) 751 final.

og erhvervsinaktive, som har mulighed for at komme i beskæftigelse igen, og aktiveringsforanstaltningerne bør styrkes for at sikre, at de når ud til dem, der har størst behov. Det er muligt at gøre de familiepolitiske udgifter mere omkostningseffektive ved hjælp af budgetneutrale tiltag, f.eks. ved at flytte midler fra forældreydelser over til mere effektive foranstaltninger såsom børnepasningsordninger, der forventes at øge kvindernes beskæftigelse. Den økonomiske udvikling i regionerne må håndteres på en mere samordnet måde, hvis den skal give mere synlige resultater.

(10) På uddannelsesområdet har Estland delvis gennemført henstillingerne fra 2012; reformen af de videregående uddannelser blev vedtaget i 2012, og en ny samlet reform af de faglige uddannelser står over for at blive vedtaget i 2013. Der bliver brug for at særlig opmærksomhed for at sikre, at arbejdsmarkedets parter inddrages, således at der bliver praktikpladser nok i de faglige uddannelser. Rationaliseringen af uddannelserne på sekundærtrinnet er et vigtigt tilsagn, som endnu ikke er indfriet. Løsningen på den fortsat temmelig høje ungdomsarbejdsløshed må søges i lyset af, at mange ikke har nogen faglig uddannelse. Der er stadig for ringe opmærksomhed på lavt kvalificerede arbejdstageres adgang til livslang læring, og tilbuddene til unge arbejdsløse opfylder ikke altid arbejdsmarkedets behov på en troværdig måde. Den manglende kobling mellem den offentlige sektors forskning og erhvervslivet hæmmer fortsat produktivitetsvæksten og Estlands konkurrenceevne. Dertil kommer, at internationalisering og prioritering i forsknings- og innovationssystemet stadig er en udfordring for en lille økonomi som Estlands.

(11) Estlands energiintensitet er stadig meget høj. Regeringen har sat initiativer i gang, men indsatsen må videreføres og udbygges med større vægt på boligrenovering. Nye biler i Estland er de mest energiintensive i EU, og forbrugsmønstrene ændrer sig ikke trods hævede brændstofafgifter. Uden yderligere foranstaltninger er det usandsynligt, at Estland når sit mål for reduktion af drivhusgasemissionerne, især hvis der ikke gøres noget på transport- og boligområdet. Estlands energimarked er stadig temmelig isoleret, da de grænseoverskridende forbindelser er utilstrækkelige.

(12) De lokale forvaltningers levering af lovpligtige ydelser er i de fleste sektorer ineffektiv, især inden for langtidspleje, familiestøtte, sundhed, uddannelse og transport. Det skyldes, at lokalforvaltningernes administrative kapacitet er lille, og at der ikke er overensstemmelse mellem deres indtægter og de ansvarsområder, der er lagt ud til dem. Der er endnu ikke udarbejdet nogen plan for, hvordan den lokale administration skal forbedres.

(13) Som led i det europæiske semester har Kommissionen gennemført en omfattende analyse af Estlands økonomiske politik. Den har vurderet stabilitetsprogrammet og det nationale reformprogram. Den har ikke blot taget hensyn til deres relevans for en holdbar finanspolitik og socioøkonomisk politik i Estland, men også til, i hvor høj grad de er i overensstemmelse med EU's regler og retningslinjer, da der er behov for at styrke Den Europæiske Unions samlede økonomiske styring, ved at der fra EU-niveau gives input til kommende nationale beslutninger. Kommissionens henstillinger inden for rammerne af det europæiske semester er afspejlet i henstilling 1-5 nedenfor.

(14) På baggrund af denne vurdering har Rådet gennemgået Estlands stabilitetsprogram, og Rådets udtalelse[7] afspejles særligt i henstilling 1 nedenfor.

[7] I henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1466/97.

(15) Som led i det europæiske semester har Kommissionen også analyseret den økonomiske politik i euroområdet som helhed. På dette grundlag har Rådet udstedt specifikke henstillinger rettet til medlemsstater, der har euroen som valuta. Estland bør også sikre fuld og rettidig gennemførelse af disse henstillinger,

HENSTILLER, at Estland i perioden 2013-2014 træffer foranstaltninger med henblik på at:

1. Føre vækstfremmende finanspolitik og bevare en sund budgetstilling som fastsat, således at den mellemfristede budgetmålsætning efterleves i programperioden. Supplere den planlagte budgetregel ved at indføre mere bindende flerårige udgiftsregler inden for den mellemfristede budgetramme og fortsat styrke effektiviteten af de offentlige udgifter.

2. Forbedre incitamenterne til at tage arbejde ved at skabe større sammenhæng i de forskellige eksisterende socialsikringssystemer og ved at gøre tildelingen af ydelser mere fleksibel og målrettet. Forbedre leveringen af sociale ydelser, herunder børnepasning, samtidig med at familiepolitikken gøres mere omkostningseffektiv. Styrke aktiveringsforanstaltningerne for at gøre det lettere for langtidsarbejdsløse og modtagere af invaliditets- og arbejdsudygtighedsydelser at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Tilrettelægge en samordnet strategi for fremme af økonomisk udvikling i regioner med stor arbejdsløshed.

3. Fortsætte bestræbelserne på at gøre uddannelsessystemerne mere arbejdsmarkedsrelevante, bl.a. ved yderligere inddragelse af arbejdsmarkedets parter, og gennemføre foranstaltninger til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Sikre en væsentlig udvidelse af de lavt kvalificeredes deltagelse i livslang læring. Intensivere indsatsen for at fremme og internationalisere forsknings- og innovationssystemerne og øge samarbejdet mellem virksomheder, videregående uddannelser og forskningsinstitutioner.

4. Øge energieffektiviteten, især i bygninger og på transportområdet, og styrke de miljømæssige incitamenter i forbindelse med køretøjer og affald ved at overveje beskatning af personbiler og/eller højere punktafgifter på motorbrændstof. Fremskynde sammenkoblingen af energinet på tværs af grænserne for at sprede energiforsyningskilderne og fremme konkurrencen på energimarkedet.

5. Tilvejebringe en bedre balance mellem lokalforvaltningernes indtægter og de decentraliserede ansvarsområder. Forbedre lokalforvaltningernes effektivitet og sikre en høj kvalitet i de lokale offentlige ydelser.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand